

رأی دادگاه عالی در خصوص قانون ممنوعیت ورود مسلمانان، نسخه 3.0

به روزرسانی: 26 جولای 2018

در روز 26 ژوئن، دادگاه عالی ایالات متحده با صدور رأی خود در خصوص پرونده «*Trump V. Hawaii*»، مشروعیت دستور منع ورود مسلمانان از سوی ترامپ رئیس جمهور آمریکا را تأیید کرد. دادگاه در رأی با نسبت 5-4 به این نتیجه رسید که سومین اقدام ترامپ در جهت جلوگیری از ورود اتباع چند کشور عمدتاً مسلمان به ایالات متحده نه مغایر با قانون مهاجرت و ملیت (INA) است و نه مغایر با قانون اساسی. دادگاه بیان داشت که کنگره، به واسطه قانون مهاجرت و ملیت (INA)، اختیارات به وسیعی را در راستای تعلیق در ورود افراد غیرشهروند از هر طبقه‌ای به رئیس جمهور آمریکا اعطا نموده است. دادگاه همچنین این استدلال را مردود خواند که نسخه 3.0 قانون ممنوعیت ورود مسلمانان مغایر با «بند تشکیل دین در قانون اساسی» است چرا که به قصد مقابله با مسلمانان انجام می‌گیرد.

قانون ممنوعیت ورود مسلمانان، نسخه 3.0

- در روز 24 سپتامبر سال 2017، پرزیدنت ترامپ یک اعلامیه ریاست جمهوری منتشر کرد که به موجب آن سفر به ایالات متحده به صورت نامحدود برای اکثر اتباع شش کشوری که عمدتاً مسلمان هستند منع شد. اینکشورها عبارتند از چاد، ایران، لیبی، سومالی، سوریه و یمن – و همچنین کره شمالی. این ممنوعیت برای برخی مسئولیت دولتی و نژوئالی و اعضای خانواده‌های آنان نیز اعمال شد. اعلامیه مذکور سومین اقدام ترامپ در جهت اجرای وعده انتخاباتی خود در خصوص منع ورود مسلمانان به ایالات متحده آمریکا است.

طرح دعوی برای مقابله با نسخه 3.0 قانون ممنوعیت ورود مسلمانان

- چندین سازمان، از جمله «کانون وکلای مسلمانان»، ایرادات حقوقی را به این اعلامیه حتی قبل از اجرایی شدن آن وارد کردند. در روز 17 اکتبر 2017، یک دادگاه منطقه‌ای در هاوایی و یکی دیگر در مریلند دستور موقتی را در سراسر کشور صادر کردند تا از اجرای نسخه 3.0 قانون ممنوعیت ورود مسلمانان برای افرادی که روابط حسنه‌ای را در ایالات متحده دارند جلوگیری به عمل آید. دولت نسبت به حکم این دادگاه‌ها درخواست تجدید نظر داد.
- در روز 4 دسامبر 2017، دادگاه عالی با صدور حکمی اجازه اجرایی شدن موقت قانون مذکور را داد تا زمانی که کلیه اعتراضات حقوقی معوقه حل و فصل گردد.
- در روز 22 دسامبر، دادگاه تجدید نظر منطقه نهم حکمی را برای یکی از پرونده‌ها تحت عنوان «*Hawaii v. Trump*» صادر کرد که طی آن دستور موقت دادگاه منطقه‌ای به تأیید رسید و همچنین عدم مشروعیت نسخه 3.0 قانون ممنوعیت ورود مسلمانان بر طبق قانون فدرال محرز شد، به این دلیل که «مغایر با [قانون مهاجرت و ملیت] است و از حیطة اختیارات تفویضی رئیس جمهور تخطی می‌کند.»
- در روز 14 فوریه 2018، دادگاه تجدید نظر منطقه چهارم با صدور حکمی برای سه پرونده تلفیقی معترض نسبت به قانون مذکور، از جمله پرونده «*IAAB v. Trump*»، که از طرف «کانون وکلای مسلمانان»

اطلاعات مطروحه در برگه اطلاعاتی جاری صرفاً برای اهداف اطلاع‌رسانی بوده و به منزله بخشی از رابطه بین وکیل-موکل تلقی نمی‌گردد. این اطلاعات نمی‌تواند جایگزینی برای مشاوره تخصصی حقوقی، مالیاتی یا موضوعات حرفه‌ای دیگر و متناسب با شرایط خاص شما باشد. توصیه می‌شود با وکیلی در زمینه مهاجرت مشورت نمایید.

مطرح شده بود. دادگاه بر دستور موقت دادگاه منطقه‌ای صحنه گذاشت، چون محرز گردید که قانون مذکور مغایر با «بند تشکیل دین در قانون اساسی» است زیرا این سیاست «با قصد و غرضی بر ضد اسلام همراه است که توجیهی از لحاظ قانون اساسی ندارد».

- دولت نسبت به حکم‌های صادره درخواست تجدید نظر کرد و دادگاه عالی جلسه‌ای را در روز 25 آوریل 2018 برای استماع استدلال‌ها در ارتباط با پرونده «Trump v. Hawaii» برگزار نمود.

موضوعات مطروحه در حضور دادگاه عالی

- دادگاه دو پرسش اصلی مطرح نمود: (1) اینکه آیا دستور در حوزه اختیارات رئیس جمهور برای موضوع مهاجرت قرار می‌گیرد که اجازه تعلیق ورود مهاجران را برای مدتی مشخص به وی می‌دهد؛ و (2) اینکه آیا اعلامیه ریاست جمهوری مغایر با «بند تشکیل دین در قانون اساسی» است، که دولت را از برتر دانستن دینی نسبت به دین دیگر منع می‌سازد.

رای دادگاه عالی مورخ 26 ژوئن 2018

دادگاه عالی قانون ممنوعیت ورود مسلمانان (نسخه 3.0) را طبق قانون مهاجرت و ملیت (INA) تأیید کرد.

- مطابق با بخش (f) 1182 قانون مهاجرت و ملیت، اختیار تعلیق ورود افسار خاصی از افراد غیرشهروند طبق شرایط خاص به رئیس جمهور اعطا شده است. دادگاه بیان داشت که قانون ممنوعیت مسلمانان بر اساس مفاد قانون مهاجرت و ملیت در حوزه اختیارات رئیس جمهور قرار می‌گیرد، زیرا طبق مندرجات قانون مهاجرت و ملیت، «اجازه تصمیم‌گیری وسیعی به صلاح‌دید رئیس جمهور به وی اعطا گشته است». بنا به استدلال دادگاه، قانون ممنوعیت مسلمانان مصداقی قانونی از اعمال چنین صلاح‌دیدی بوده است، زیرا پرزیدنت ترامپ تشخیص داده که ورود افراد غیرشهروند از کشورهای عمدتاً مسلمان «برای منافع ملی زیان‌بار خواهد بود».

دادگاه عالی قانون ممنوعیت ورود مسلمانان (نسخه 3.0) را طبق قانون بند تشکیل دین در متمم اول قانون اساسی تأیید کرد.

- دادگاه اذعان داشت که پرزیدنت ترامپ و مشاوران وی چند عبارت و نظر ضد مسلمان داشته‌اند. با این حال، دادگاه اظهار کرد که وظیفه دادگاه محکوم کردن آن عبارات نبوده، بلکه تصمیم‌گیری راجع به این امر بوده که آیا خود اعلامیه ریاست جمهوری از خصومت با مسلمانان نشئت می‌گیرد و نتیجتاً خلاف قانون اساسی است یا خیر. دادگاه اینطور جمع‌بندی کرد که ادله کافی وجود نداشته است مبنی بر اینکه اعلامیه ریاست جمهوری از روی غرض و خصومت بوده است.

- در عوض، دادگاه بیان داشت که قانون ممنوعیت مسلمانان به هدفی مشروع شکل گرفته، که عبارت است از «جلوگیری از ورود اتباعی که امکان بازبینی و ارزیابی کافی آنها وجود ندارد و نیز ترغیب سایر کشورها به اصلاح رویه‌های خود». دادگاه دلایل متعددی را نقل کرد مبنی بر اینکه قانون ممنوعیت

اطلاعات مطروحه در برگه اطلاعاتی جاری صرفاً برای اهداف اطلاع‌رسانی بوده و به منزله بخشی از رابطه بین وکیل-موکل تلقی نمی‌گردد. این اطلاعات نمی‌تواند جایگزینی برای مشاوره تخصصی حقوقی، مالیاتی یا موضوعات حرفه‌ای دیگر و متناسب با شرایط خاص شما باشد. توصیه می‌شود با وکیلی در زمینه مهاجرت مشورت نمایید.

مسلمانان رنگ و بوی ضد دینی ندارد: هیچ اشاره‌ای به مذهب در متن قانون ممنوعیت مسلمانان نشده است؛ قانون ممنوعیت مسلمانان «تنها 8% از جمعیت مسلمانان جهان» و کشورهایی که خطری برای امنیت ملی تلقی می‌شوند را پوشش می‌دهد؛ قانون ممنوعیت مسلمانان منعکس‌کننده نتایج حاصل از یک فرآیند بازبینی جهانی است؛ سه کشور مسلمان در اصل قانون ممنوعیت مسلمانان از این فهرست حذف شدند؛ برای اکثر کشورهای که مشمول این قانون می‌شوند، گروه‌هایی از افراد مستثنی شده‌اند؛ و برای آنهایی که مشمول قانون مذکور هستند اما همچنان متقاضی ورود به ایالات متحده می‌باشند، برنامه‌ای برای مستثنی‌سازی آنها وجود دارد.

- با توجه به کلیه مطالب فوق، دادگاه بیان داشت که معترضان چندان شانس برای به کرسی نشاندن ادعای خود در خصوص مغایرت قانون ممنوعیت مسلمانان با «بند تشکیل دین» ندارند.

◀ چهار قاضی مخالف جنبه‌های بسیاری را بیان کردند مبنی بر اینکه اظهاریه دادگاه نادرست است.

- طی مخالفت قاضی سوتوماپور، موضوع به دادخواهی کانون وکلای مسلمانان در خصوص «قانون آزادی اطلاعات» (FOIA) ارجاع داده شد؛ پرونده‌ای تحت عنوان «*Brennan Center v. U.S. Dep't of Justice*» در نسخه دوم قانون ممنوعیت مسلمانان، دولت مدعی شده بود که یک بازبینی جهانی نیاز است تا مشخص شود کدام کشورها در ارائه اطلاعات هویتی جامع در خصوص متقاضیان مهاجرت خود قصور ورزیده‌اند. در مرکز *Brennan*، کانون وکلای مسلمانان دریافت که این فرآیند گزارشی با تنها 17 صفحه حاصل کرده است. سوتوماپور با اشاره به پرونده نوشت: «اینکه تحلیل دولت از رویه‌های ارزیابی صدها کشور به سندی این‌چنین کوتاه ختم شده است سؤالاتی جدی در خصوص مشروعیت منطق رئیس جمهور در خصوص امنیت ملی مورد ادعایش ایجاد می‌کند». وی موضوع را به «شباهت‌های روشن بین دلیل‌پردازی این پرونده و پرونده *Korematsu v. United States*» ارجاع داد که در آن دفن ژاپنی‌ها به تأیید رسید، و با تشویش و ناآرامی ابراز کرد که اکثریت سوابق گسترده خلق و خوی متعصبانه و ضد مسلمانان ترامپ را نادیده گرفتند و «بر درد و رنجی چشم بستند» که اعلامیه ریاست جمهوری بر «خانواده‌ها و افراد بی‌شماری که بسیاری از آنها شهروند ایالات متحده‌اند» تحمیل می‌کند. قاضی گینسبرگ به این ابراز مخالفت پیوست.

- در این حین، مخالفت قاضی بریر (Breyer) که با قاضی کاگان نیز همراه شد، بر این تأکید داشت که دولت حتی اعلامیه را آنطور که نوشته شده است اجرا نمی‌کند. اعلامیه حاوی مفادی استا برای موارد استثنای هر پرونده و نیز مستثنی ساختن این قانون برای افرادی که معیارهای خاصی را دارا هستند. با این حال، دولت دارد درخواست‌های برخورداری از استثنا را حتی برای متقاضیانی که صلاحیتشان واضح و روشن است رد می‌کند یا به تعویق می‌اندازد. بریر به شواهدی قوی دست یافت مبنی بر اینکه «مستثنی‌سازی به روال عادی انجام نمی‌گیرد.»

نتیجه

- حاکمیت دادگاه عالی این مفهوم را دارد که نسخه کامل قانون ممنوعیت مسلمانان محتمل به اجرایی شدن در سراسر کشور است. گرچه پرونده در حال ارجاع به دادگاه‌های بدوی برای دادخواهی بیشتر است، دادگاه عالی نظر دادگاه منطقه نهم را برگردانده است و در نتیجه، دستور موقت به احتمال زیاد در روزهای آتی بی‌اعتبار خواهد شد.
- اگر مشمول قانون ممنوعیت هستید، شاید بتوانید از طریق برخورداری از استثنا وارد کشور شوید. مطابق با بخش 3 اعلامیه ریاست جمهوری، چنانچه عدم اجازه ورود به کشور منجر به مشقت و سختی شدید برای تبعه خارجی گردد، و ورود وی خطری را برای امنیت ملی و عموم ایجاد نکند و در جهت منافع ملی باشد، اعطای استثنا امکان‌پذیر است. اعطای استثنا بر مبنای هر پرونده و با توجه به شرایط خاص هر فرد نیز ممکن می‌باشد.
- برای کسب اطلاعات بیشتر در خصوص این ممنوعیت و ارتباط آن با شما، به [برگه اطلاعات قانون ممنوعیت ورود مسلمانان نسخه 3.0](#) مراجعه فرمایید.